

gøre sig fri for, når ens børn skal finde en livsledsager. Samtidig understreger rapporten, at tendensen i dag er, at flere etniske minoriteter selv får lov at vælge deres ægtefælle uden påvirkning fra familien. Udviklingen går derfor i den rigtige retning, men integration tager tid.

Reglen om, at tilknytningskravet frafaldes, hvis man har haft dansk indfødsret i 28 år, målretter ikke indsatsen mod tvangsægteskaber. Det er svært at få øje på logikken bag 28-års-grænsen. Danske statsborgere vil efter vedtagelsen af dette lovforslag fortsat opleve begrænsninger i retten til at opholde sig i Danmark, når deres ægtefælle er udlænding. Institut for Menneskerettigheder skriver i sit høringssvar: »Kravet om 28 års indfødsret betyder en de-facto forskelsbehandling mellem statsborgere, som har erhvervet statsborgerskab ved fødslen og statsborgere, som har erhvervet statsborgerskab senere. En sådan forskelsbehandling er usædvanlig for dansk ret og efter Institutets opfattelse principielt betænkelig.«

I et retssamfund kan det ikke være rigtigt, at en persons retstilling kan forringes af giftermål. Reglerne for de såkaldte fætter-kusine-ægteskaber er uacceptable. Det er ikke ulovligt at gifte sig i Danmark med sin fætter eller kusine, derfor kan KD ikke være med til at mistænkeliggøre borgere, der vælger ægtefælle inden for lovens rammer. Ellers forbliver det fortsat et spørgsmål om »os« og »dem«. »Vi« må godt, men »I« må ikke.

Det er stærkt betænkeligt, når man indfører en så bred skønsudøvelse hos myndighederne, som formodningsreglen i lovforslagets § 1, nr. 2, lægger op til. Forudsigeligheden i sager om familiesammenføring er allerede dybt problematisk, og det er umuligt ud fra retningslinjer i lovforslaget at vurdere, hvornår myndighederne med de nye regler skal anse det for tilstrækkelig godtgjort, at der rent faktisk er tale om et ægteskab indgået efter eget ønske.

Kristendemokraterne så gerne et fokusskift væk fra stramninger over for indvandring hen mod en helhedsorienteret løsning af problemet, hvor institutioner som socialcentre og krisecentre samt uddannelses- og sundhedssystemet indgår aktivt i arbejdet for at forebygge tvangsægteskaber. Endelig ønsker vi en målrettet indsats på uddannelsesområdet, især over for kvinder med minoritetsbaggrund.

Kristendemokraterne finder lovforslaget uhensigtsmæssigt og dybt problematisk, fordi man i en erklæret hensigt om at ramme et ukendt antal tvangsægteskaber generelt forringer retstillingen for en stor gruppe borgere i det danske samfund.

Kristendemokraterne må blot konkludere, at der ligger nogle bevæggrunde bag lovforslaget, som i sin helhed går ud på at begrænse familiesammenføring af bestemte befolkningsgrupper.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Siimut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af *integrationsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, V, DF og KF):

Til § 1

1) Nr. 1 affattes således:

»1. § 9, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra a, når den herboende person ikke har haft dansk indfødsret i 28 år, og efter stk. 1, nr. 1, litra b-d, kan, medmindre ganske særlige grunde taler derimod, kun gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land. Herboende personer med dansk indfødsret, der er adopteret fra udlandet inden det fyldte 4. år, og som senest i forbindelse med adoptionen har erhvervet dansk indfødsret, anses for at have haft dansk indfødsret fra fødslen.«

[Ligestilling af adopterede inden det fyldte 4. år med personer, der har haft dansk indfødsret fra fødslen]

Bemærkninger

Til nr. 1

Ved lovforslaget foreslås det, at udlændingelovens § 9, stk. 7, ændres således, at opholdstil-